

[Alfred Jensen.]

retten. Materialet forekommer også mig både interessant og oplysende. Jeg forstår, at andre ordførere har fået den opfattelse, at derefter er der ingen begrundelse for afskaffelse af skattefradragretten, når det gælder statsskatten. Jeg har nu ikke fået den opfattelse ved at læse materialet. Jeg er tværtimod blevet bestyrket i den opfattelse, at det er mere rationelt at afskaffe denne fradragret, naturligvis under forudsætning af, at der sker en tilsvarende afpassning af skatteskalaen. Jeg må forstå, at finansministeren, når han har lagt vægt på at tage denne redegørelse med som tillæg til hovedlovforslaget, har en opfattelse i samme retning. Jeg synes også, det har sin betydning både af hensyn til dette forslags hidtidige historie og dets videre skæbne, at vi har fået en sådan redegørelse.

Materialet viser, hvad vi længe har vidst, at skattefradragretten ikke er nogen bremse på beskatningen af de små og mellemstore indkomster, og at derfor de, der har talt så meget om, at det var borgernes værn mod skatteplyndring, ganske givet ikke har talt den jævne mands, manden med den mellemstore indkomsts sag, men udelukkende har forsvaret de store indtægters interesser. Jeg ser nok af materialet, at den bremse, man hidtil har troet der var på beskatningen af de store indkomster, ikke er tilstede i fuldt omfang, men jeg vil dog tro, at når man tager procenterne, der skal stå i skatteskalaen, og indtægternes langsomme stigning i betragtning, vil det blive vanskeligt at komme op i den beskatningshøjde for de store indkomsters vedkommende, som ønskes af den store del af befolkningen, som må slide og slæbe for, at andre kan have de store indkomster.

Derfor synes jeg ikke, der er noget, der taler for, at man skal opretholde skattefradragreglen. Jeg så helst, at den forsvandt helt, men under alle omstændigheder bør den forsvinde for statsskattens vedkommende.

Det forekommer mig, at de forsvarstaler, der holdes for manden med den store indkomst, den udnyttelse af materialet, der foretages, aldeles ikke virker overbevisende. Ved at se på tabellerne får jeg den opfattelse, at hvis man skal op til en beskatning på over 50 pct. af en indkomst, må man

op på indtægter, der ligger omkring millionen. I det eksempel, der er valgt, regner man med en indkomst på over 2 mill. kr. Jeg tror, enhver vil give mig ret i, at når der, efter at skatten er betalt, er en million tilbage, er det rigeligt til at leve af. Det forekommer mig også, at der er rigeligt til at spare op af og til at foretage investeringer for. Jeg synes også, at man her bør tage i betragtning, at sådanne indkomster ikke er dem, der er mest kontrolable.

Jeg vil tro, at det, der i tillægget siges om indkomster, som stammer fra erhvervslivet, også gælder for disse storindkomster. Der siges, at de gældende regler om ekstraordinær nedskrivning af varelagrenes værdi og om ekstraordinære afskrivninger på skibe, bygninger og maskiner virker udjævnende for adskillige indkomster, der hidrører fra erhvervslivet. Jeg vil tro, at udjævningen også virker til at holde adskillige store indkomster nede, hvortil vel endda kommer, at man heller ikke engang får det fulde beløb med, fordi dette er et af de felter, hvor det er vanskeligt at kontrollere, hvad den virkelige indkomst er. Det er jo betydeligt lettere, når talen er om stats-tjenestemandens og lønarbejderens indtægt. Jeg tror derfor ikke, at der her kan findes nogen grund til at påberåbe sig nødvendigheden af at opretholde skattefradragretten.

Jeg beder også om, at man her erindrer sig, at indkomster, der er så store, ikke kan hidrøre fra de pågældendes eget slid, fra deres hænders arbejde, men stammer fra udnyttelse af andre menneskers indsats. Derved tilegner man sig en del af de goder og værdier, som andre mennesker fremstiller. Jeg vil derfor mene, at det kun kan være i et sådant lille velhavende mindretals interesse, at man opretholder skattefradragreglen.

Jeg har også bemærket mig, at ministeren har lavet beregninger, hvorefter de samme resultater skulle nås med bevarelse af skattefradragretten, som tilsigtedes med de lovforslag, ministeren fremsatte i fjor. Jeg har ikke været i tvivl om, at med den bestående skattelovgivning var det muligt at lette skatterne for den mindrebemidlede del af befolkningen og placere en større del på dem, der har de store indkomster. Det er derfor, vi år efter år har foreslået en ændring i ligningsreglerne, så for os er